

Köy Enstitüleri

ISSN: 1304-0227

Üç Ayda Bir Yayınlanır.

Sayı 60 / Ekim-Kasım-Aralık 2018

Yönetimden

Yaz tatili bitti. Önce yaz dinlencesi için büyük kentlerin dışına çıkanlar geri döndü. Sonra okullar açıldı. Milyonlarca çocuk ve genç yeniden sorunlar içinde boğuşan okullarına döndü. Öğretmenler plan ve müfredatlarına göre derslerini yapmaya başladılar.

Son yıllarda eğitim alanındaki sorunlar toplumun her kesimini etkiliyor. Çünkü milletler gelecekleri olan çocuklarını en iyi şekilde yetiştirmeye çalışırlar. Bu nedenle eğitim sistemi ile ilgili araştırma ve geliştirmelerine önem verirler...

Yaklaşık her sayımızda olduğu gibi iş eğitiminin, sanat eğitiminin, el becerilerinin, demokrasi kültürünün ve okuma alışkanlığının önemine bu sayımızda da değineceğiz. Bugün Türk eğitiminin sorunlarının temelinde, bu tarz bir eğitim sisteminden, ezberci ve öğretmen merkezli eğitime geçilmesinin büyük payı var...

Şimdi hep birlikte düşünelim.

Her gün yüzlerce bilimsel önemli gelişmenin yaşandığı, uzayın sırlarının her geçen gün çözüldüğü, bilginin saniyesinde milyonlarca insan tarafından paylaşıldığı bir çağda yaşıyoruz. Onun da ötesinde, bilgiye ulaşmak için öyle uzun araştırmalar yapmaya, kütüphanelere gitmeye de gerek yok. Bilgiye sürekli ellerimizden düşürmediğimiz cep telefonlarıyla ulaşıyoruz...

Böyle bir dönemden geçerken biz çocukları kuru sıralarda 8 – 10 saat oturarak ve sürekli bilgi yükleyerek eğitim yapamayız. Eğitimde 50 yıl öncesinin yol ve yöntemlerini takip edemeyiz...

Geleneksel okul tipiyle çağı yakalamamız olanaklı değildir. Artık hepimizin kabul etmesi gereken, başka bir eğitim dizgesine, başka bir okul modeline geçilmesi gereksinimi vardır.

Öğretmen arkadaşlarımız, dostlarımız, ne yazık ki birçok okulda dersini tam olarak anlatamamaktadır. Anlatsa da çocukların ilgisini tam olarak derse çekememektedir. Okullarda şiddet yaygınlaşmıştır. Yine okullarda çocuklar sigara gibi zararlı alışkanlıklara yönelmektedir.

Okullarda sanat eğitimi yok denecek kadar azaltılmıştır. Sanat eğitimi olmadığı gibi, bilim dışı bir-

çok hurafe okullara girmiştir.

Tarih göstermiştir ki, bilimsel ve çağcıl eğitim uygulanmadığı sürece devletlerin ayakta kalma şansı azalmaktadır. Osmanlı tarihi bunun örnekleriyle doludur. Yalnızca matbaanın üç yüzyıl sonra Osmanlı ülkesine gelmesinin bile zararı çok büyüktür.

Osmanlı devletinin duraklama ve gerileme devirlerinde çağın gelişmeleri iyi anlaşılammıştır. Eğer Osmanlı devletinde padişah ve yöneticiler çağın önemli gelişmelerini anlayabilseydiler, bu gelişmelere karşı önlem alabilseylerdi belki de Osmanlı devleti yıkılmayacaktı. İlk medreseyi daha kuruluşu döneminin ikinci padişahı Orhan Gazi zamanında açan Osmanlı devleti Kanuni'den sonra, okulların toplum hayatındaki önemini kavrayamamış, bu okulları geliştiremedikleri gibi bir süre sonra din bilimlerine ağırlık verip pozitif bilimlerin önemsizleşmesini sağlamışlardır...

Bir kere bizim ülkemizin en büyük sorunu eğitim tarihini çok iyi bilen yöneticilerin azlığıdır. Eğitim tarihi iyi bilinseydi, sanırım çok iyi dersler çıkarılabilir, gereken çağdaşlaşma zorunlu olarak gerçekleştirilirdi.

Özellikle ülkemizde Köy Enstitüleri gerçeğinin ülkeyi yönetenlerce de kabul edilmesi gerekmektedir. Köy Enstitülerinde uygulanan eğitim çağdaştır, laikdir, bilimseldir, parasız, karma ve yatılıdır...

Köy Enstitülerinde, ziraat eğitimi, teknik eğitimi, kültür eğitimi ve cumhuriyet eğitimi uygulanmış, aydın öğretmen, önder öğretmen, bilimsel düşünebilen öğretmen yetiştirme projesidir...

Köy Enstitülerinden mezun olan öğretmenler, gittikleri köylerde, çocuklara yalnız okuma yazma öğretmemişler, aynı zamanda onları aydınlatıp iyi birer yurttaş yapma yolunda çalışmışlardır.

Milli Eğitim Bakanlığının Köy Enstitüleri konusunu bir kez daha enine boyuna tartışması, uygulanabilirliği üzerinde kapsamlı bir araştırma yapması gerekmektedir.

Gelecek sayıda görüşmek üzere

kevakfi@gmail.com

Köy Enstitülerine Yaklaşım

KÖY ENSTİTÜLERİNDE SANAT ÇALIŞMALARI

Mustafa GÜNERİ

Bir çok şeyden mahrum olan köy halkının bilhassa teknik bilgi ve maharetten de mahrum olduğu, kendilerine rehberlik edecek elemanları bulamadıkları herkesçe bilinen bir hakikatti. Bu acı hakikati bilhassa bugün teknik vasıtalarla donanmış ordu mensuplarımızın daha iyi sezdiklerini, köyden gelen erleri yeni silahlarla talim ve terbiyeye intibak ettirebilmek için hayli zorluklarla karşı karşıya kaldıklarını biliyoruz.

İşte köy enstitülerindeki sanat çalışmaları, yalnız okulun değil, aynı zamanda köyünde her bakımdan eğitim ve öğretimini üzerine alacak olan öğretmene lazım olan el maharetini, teknik bilgiyi, sanat sevgisini iş içerisinde kazandırmak, onların bu yolla bedii zevklerini, teşebbüs kabiliyetlerini geliştirmek maksadıyla yer almıştı.

Sanat çalışmaları, iş derslerinde çocuk oyuncuğu gibi kartondan mangal, soba, ev gibi malzeme ve zaman kaybına sebep olan lüzumsuz faaliyet yerine çocuğa öğretmenlik hayatında karşılaşacağı ihtiyaçları giderebilmek; kendisine ve çevresine faydalı olabilmek; bilhassa köy delikanlılarının ve genç kızlarının boş zamanlarını iyi ve faydalı bir şekilde geçirmelerine hizmet edebilmek; köylünün en sıkışık zamanında basit bir iş için kilometrelerce yola gitmesini, gününü ve enerjisini kaybetmesini, maddi zarara girmesini önleyebilmek ve bütün bunları yapacak öğretmeni hakiki iş içerisinde yödürarak yetiştirebilmek için konmuştu.

Sanat çalışmaları, erkekler için marangozluk (ağaç işleri), demircilik (maden işleri), yapıcılık (yapı işleri) olmak üzere üç, kızlar için ev ve el sanatları (biçki-dikiş, dokuma, ev idaresi) olarak bir gurupta toplanmıştı. Erkek öğrenciler, birinci yıl üç sanat bölümünde de, devir yapmak suretiyle çalışır, ikinci yıl gösterdikleri ilgi ve kabiliyetlerine göre bu guruplardan birini seçer, mezun oluncaya kadar o gurupta çalışırlardı.

Kuruluş yıllarını yaşayan köy enstitülerinde sanat bölümlerinin mevzuunu yuvalarının ihtiyaçları teşkil ederdi.

Marangozlukta: çatı, tavan, taban, doğrama işleri, masa, tabure, karyola, bank ve müessesenin diğer ihtiyaçları.

Demircilikte: Su ve elektrik tesisatı, inşaatla ilgili her türlü demir işleri, soba boruları, soba tamirleri, araba, her türlü onarım ve okulun diğer ihtiyaçları.

Yapıcılıkta: dershane, yatakhane, yemekhane, atölye, revir, idare binası gibi binalarla, yollar, kanalizas-

yon, sıva, badana, boya, cam işleri ile her türlü onarım işleri.

Ev ve el sanatlarında: iç çamaşırları, yatak takımları, perdeler, önlükler, elbiseler, pijamalar, halı, kilim, kumaş, havlu dokumaları, örgüler, çeşitli yemekler, pasta ve kurabiyeler yapılırdı.

Sanat çalışmaları, atölyelerde ve iş durumuna göre iş yerinde, dışarıda yapılırdı. Her sanat bölümünün bir öğretmeni vardı. Ayrıca bunlara yardımcı olarak mahdut sayıda usta öğretici bulunurdu. Çocuklar bu öğretmen ve usta öğreticilerin rehberliği ile çalışırlardı.

Geniş çapta iş faaliyeti yaz aylarında olurdu. Enstitülüler birbirlerine 40-50 kişilik inşaat ekipleri göndermek suretiyle yardımlaşırlardı. İMECENİN şahaser örneğini bu çalışmalarda görmek mümkündü. İnşaat Hasanoğlu'da bazen muhtelif enstitülerden gelen 500-700 öğrenci birden çalışır, verilen binaları 1-3 ay içerisinde bitirir giderlerdi. Bu gurupların başlarında çok defa kültür öğretmenleri bulunurdu. Bu öğretmenler her çeşit işde beraber çalışır, tuğla, kiremit, kereste, çimento gibi inşaat malzemesinin yükleme ve boşaltma işini de öğretmenleri ile çocuklar yapardı. Bunun için gece gündüz kaydı yoktu.

Diğer köy enstitüleri gibi Hasanoğlu Köy Enstitüsü de kısa zamanda çocuk emeğiyle meydana gelmiştir. Kuruluş devresi 9-10 yıl süren bu müessesede bu müddet zarfında irili ufaklı 82 parça bina temelden çatıya kadar, bir açık hava tiyatrosu, bir büyük revir, hamam, fırın, muhtelif iç yollar, 3 kilometre mesafeden içme suyu, 5 kilometreden kullanma suyu, elektrik tesisatı, spor sahaları ile müessesenin demircilik, yapıcılık, marangozluk ile ilgili her türlü ihtiyacı sanat öğretmenleri, usta öğreticiler nezaretinde çocuklar tarafından tamamlanmıştır.

Son yıllarda tatbikat köyleri olarak kararlaştırılan köylerde okul inşaatına ve okulun çeşitli ihtiyacının giderilmesine çocuklarla yardım edilmişti. Ayrıca son sınıf öğrencileri iş derslerinde yaptırılan ders vasıtaları ile köylerine gönderilmişlerdi.

Köy enstitüleri kuruluş devresini tamamladıktan sonra çocuklar, hazırlanan hayati çerçevesi içerisinde yetiştirilecek, enstitü mensupları iş ve sanat anlayışlarını böylece tahakkuk ettireceklerdi.

Tonguç'a Kitap, S/294-295, İstanbul 1961, Ekin Basımevi

KÖY ENSTİTÜLERİNDE USTA ÖĞRETİCİLER

Sabahat KARTEKİN - Enver KARTEKİN

Kesimlerine giren bölgelerdeki her türlü sanat ve çalışma hayatını içine alan köy enstitülerinde bilhassa mahalli sanatlara çok değer verilmiştir.

Mesela, değirmen taşçılığı, urgancılık, dokumacılık, tuğlacılık, kireççilik, taşçılık, duvarcılık, dülgerlik, balıkçılık, nalbantlık, saz örmeciliği, arıcılık, binicilik, araba tamirciliği, saraçlık gibi mahalli özellikleri olan sanatlara, hem enstitüdeki ihtiyaçların karşılanması, hem de o bölgenin köylerinde çalışacak öğretmenlere bu işlerde bilgi ve el yatkınlığı kazandırılması bakımından enstitülerde çok yer ve önem verilmişti.

Bunlardan başka, mahalli oyunlarımızın ve bazı milli sazlarımızın öğretilmesi veya enstitüde bando kurulması gibi hususlar için de mahalli elemanlardan faydalanılırdı.

Bilindiği gibi memleketimizde mahalli sanatlar babadan kalma usullerle ve pratik olarak yetişmiş ustaların marifeti ile yapılmaktadır.

Enstitülerde bunlardan faydalanılması için bu gibi ustalar kadroya alınmıştır. 3803 sayılı kanunun 17. Maddesinde bu elemanlar, “usta öğretici” olarak adlandırılmıştır. 4274 sayılı kanunun 45. Maddesine göre usta öğreticiler ilk önce “Döner sermaye” hesabına gündelikle alınır, iki yıllık bir deneme süresinden sonra aylık ücretli kadroya geçirilirlerdi.

Usta öğreticiler de, enstitünün diğer elemanları gibi kanunun bütün haklarından faydalanırlardı. Çalışma, izin, mükâfat ve ceza durumları da aynı kanunda maddeler halinde yer almıştı.

Usta öğreticiler ekseriya, yapı-sanat başlıklarının emrinde işliklerde veya gösterilen yerlerde bizzat çalışarak iş görürler ve günlük, haftalık veya aylık planlara göre yanlarına verilen öğrencileri yetiştirirlerdi. Bunların, özel mahiyet taşıyan işleri, resim-iş öğretmenleri, müzik, işlik veya yapı-sanat başlıklarından modernize ve teknik bilgi olarak formüle edilirdi.

Enstitülerin gerek kuruluşunda, gerekse öğrencilerin yetiştirilmesinde usta öğreticilerden çok faydalanılmıştır. Bunlar esasen sanat, görgü, ahlak bakımından o bölgenin tanınmış, güvenli kimseleri oldukları için öğrencilerin karakterleri üzerinde müspet tesirleri olmuş,

onların iş hayatına karşı sevgi duymalarına büyük faydaları dokunmuştur.

Ekserisi o bölgenin köylerinden geldikleri için tez zamanda, bu kurumların memlekete olan faydalarını kavrayarak diğer köylülere anlatmışlar, bu suretle halkımızda enstitülere bir sevgi ve sempati yaratmışlardır.

Bunlar arasında bazıları, bildikleri mahalli sanatları, diğer enstitülerin öğrencilerine de öğretsinler diye, geçici olarak oralara gönderilir, işleri bitince tekrar kendi enstitülerine dönerlerdi. Bazıları da, üçer dörder ay kalmak üzere sıra ile enstitüleri dolaşırlardı. Mesela Bergama'nın Kozak köyünden Hasan Çakı Efe, bildiği 28 çeşit milli oyunumuzu, İzmir Kızılcıllu Köy Enstitüsünden başlayarak iki yılda birçok köy enstitüde öğretmiştir. Bu suretle enstitülerden yetişen binlerce köy öğretmeni memleketimizin hemen hemen her bölgesindeki milli oyunlarımızı öğrenmiş ve köye gidince de köylülere ve çocuklara öğretmiştir.

Keza Sivas'ın Şarkışla ilçesinin Sivrialan köyünde yetişen saz şairlerimizden Aşık Veysel Şatıroğlu, Kocaeli Arifiye Köy enstitüsünden başlamak üzere 18 köy enstitüsünü dolaşmış ve öğrencilere “saz ve bağlama” çalarak halk türkülerini öğretmiştir.

Köy enstitülerinde yabancı uzmanlar da usta öğretici olarak çalıştırılmıştır. Bunlardan Macar uyruklu Sili Layoş adında bir teknisyen Hasanoğlan Köy Enstitüsünden başlamak üzere birçok enstitülerde çalıştırılmış ve bilhassa inşaata ait bilgilerinin uygulanmasında çok fayda görülmüştür.

Bu alandaki çalışmaları büyük bir değer taşıyan Sili Layoş enstitülerin birinde vefat etmiştir. İsmi rahmetle anarız.

Gerek Hasan Çakı Efe'nin ve Aşık Veysel Şatıroğlu'nun gerekse diğer usta öğreticilerin hizmetleri daima şükranla anılacak; ilköğretim seferberliğinde çalışan kahramanlar olarak unutulmayacaktır.

Usta öğreticiler, mahalli sanatlarımızın kaybolmaması, daha mükemmel olarak canlanması bakımından da faydalı olmuştur.

Tonguç'a Kitap, S/320-321, İstanbul 1961, Ekin Basımevi

Cumhuriyet Gazetesi Ankara Bürosunda yeni yönetimi ziyaret edip, Ankara Temsilcisi Sertaç Eş'e başarılar diledik...

26 Eylül 2018 Dil Derneğinin düzenlediği Dil Bayramı'na katıldık.

BİR BİR GİDİYOR AYDINLANMANIN BÜYÜK SAVAŞÇILARI...

ERDAL ATICI

Dursun Kut 1926, Antalya /Akseki / Karadere’de doğmuş. Yakın köylerden birinde ilk üç sınıfı okuduktan sonra Güzelsu bucağında pansiyonlu bir ilkokuldan mezun olmuş. .

Babası 13 yıl askerlik yapmış. 7 yılı Yemende geçmiş 6 yılı Anadolu’da...

Dursun Kut, 1944 Aksu Köy Enstitüsünden mezun olmuş.

Yıkılış dönemine rastladığı için Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsünde bir yıl okuyabilmiş. Burada Güzel Sanatlar Bölümünü seçmiş. Enstrümanı Kemanmış. keman hocası Mehmet Öztekin. Armoni öğretmeni Faik Canselen. Tiyatro öğretmeni Saim Alpago. Sosyoloji öğretmeni İbrahim Yasa imiş...

1946 - 1947 Öğretim yılında Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsüne giden yolun başında, Heykeltraş Nusret Suman’ın devasa bir yontusu vardır. Bir elinde tohum çanağı bir eliyle bozkıra tohum saçmaktadır. Köy Enstitülerini simgeleyen bir yapıttır. Bir sabah uyanırlar ki, bu devasa yontu kırılmıştır. Çok üzürlüler. Esas üzücü olan da heykeli kıranlar yönlendirilen, kışkırtılan kimi Köy Enstitülü öğrencilerdir.

Dursun Kut, her enstitü öğrencisi gibi çok kitap okumuş. Doğunun ve Batının klasiklerini

bitirmiş...

Hasanoğlan YKE kapatılınca diğer arkadaşlarıyla Ankara Erkek Teknik Öğretmen Okulu Yapı Bölümüne gönderilmiş, buradan mezun olduktan sonra illerde yapı denetmeni olarak çalışmış.

Göller Bölgesi Köy Öğretmenleri Derneği kurucuları arasında yer almış. DEMET dergisini çıkarmışlar. Sonraki yıllarda İMECE dergisine emek verenler arasında yer almış. TÖS GENEL SEKRETERLİĞİ yapmış.

Dursun Kut, Fakir Baykurt’un, Mahmut Makal’ın, Talip Apaydın’ın, Mustafa Aydoğan’ın yakın arkadaşıdır...

Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfımızın kurucularındandır...

Onu 9 Ekim 2018 tarihinde yitirdik...

Maltepe Camiinde kılınan öğle Namazından sonra Karşıyaka’dan sonsuzluğa uğurlandı...

İşıklarda yatsın...

Vakfımız üyelerimize, ailesine, öğrencilerine, dostlarına, başsağlığı diliyorum.

10 Ekim 2018

Erdal ATICI

Kanal B Köy Enstitüleri Belgeseli Ekrem Kabay öğretmenimizle söyleşi

Kanal B Köy Enstitüleri Belgeseli Abdullah Özkucur öğretmenimizle söyleşi

Kanal B Köy Enstitüleri Belgeseli Hüseyin Kızıllırmak öğretmenimizle söyleşi

Kanal B Köy Enstitüleri Belgeseli Dr. Niyazi Altunya öğretmenimizle söyleşi

9 Ekim 2018 Vakfımızın kurucu üyesi Dursun Kut öğretmenimizi kaybettik.

Fakir Baykurt, Talip Apaydın ve Mahmut Makal vakfımızda bir etkinlikle anıldı. Konuşmacılar Erdal Atıcı, Fevziye Özberk, Mustafa Gazalçı

Fakir Baykurt, Talip Apaydın ve Mahmut Makal vakfımızda bir etkinlikle anıldı.

9 Kasım 2018 Ferit Oğuz Bayır Anma etkinliği düzenledik.

9 Kasım 2018 Ferit Oğuz Bayır Anma etkinliği düzenledik. Etkinliğe Nursel Ceylan Özsarıkaya ve Zeki Sarıhan konuşmacı olarak katıldılar...

Vakıf başkanımız Erdal Atıcı ÇYDD Ankara Şubesi Eğitim yönetiminin hazırladığı etkinlikte, ÇYDD Ankara Şubesi bursiyerlerine "Cumhuriyet ve Atatürk" konulu bir konferans verdi.

Vakfımızdan Haberler

- 1. Vakıf yönetim kurulumuz 17 Eylül 2018'de Cumhuriyet Gazetesi Ankara Bürosunda yeni yönetimi ziyaret edip, Ankara Temsilcisi Sertaç Eş'e başarılar diledi...
- 2. 26 Eylül 2018 Dil Derneğinin düzenlediği Dil Bayramı'nda katılımcı kuruluş olarak yer aldı. Yönetim kurulu üyelerimiz gün boyu yapılan etkinliklere katıldılar.
- 3. 8 Ekim 2018'de Yapımcılığını ve yönetmenliğini Betül Başar'ın yaptığı, Kanal B adına çekilen ve Nisan 2019'da yayınlanacak olan Köy Enstitüleri ile ilgili belgesel çekimleri vakfımızda başladı. Vakfımız üyelerinden Abdullah Özkucur, Dr. Niyazi Altunya, Köy Enstitülü öğretmenlerimizden CHP Burdur Senatörü Ekrem Kabay, Hacı Angı, Hüseyin Kızıllırmak, Ahmet Usta, Garip Tatar ve Mahmut Koç'la birer söyleşi yapıldı.
- 4. 9 Ekim 2018 Vakfımızın kurucu üyesi Dursun Kut öğretmenimizi kaybettik.
- 5. Vakıf yönetim kurulu adına Erdal Atıcı ve Arzu Bektaş, 13 Ekim 2018'de Ankara Barosu öncülüğünde yapılan Cumhuriyet Çalıştayına katıldılar.
- 6. 19 Ekim 2018, vakfımızın kurucu üyelerinden: Fakir Baykurt, Talip Apaydın ve Mahmut Makal vakfımızda bir etkinlikte anıldı. Etkinliğe Erdal Atıcı, Feyziye Özberk, Mustafa Gazalcı konuşmacı olarak katıldılar.
- 7. 2 Kasım 2018 Hasanoğlan Mezunları Derneği Cumhuriyet Balosu vakıf üyelerimize duyuruldu, bazı üyelerimiz bu etkinliğe katıldılar.
- 8. 9 Kasım 2018 Ferit Oğuz Bayır Anma etkinliği düzenledik. Etkinliğe Nursel Ceylan ve Zeki Sarıhan konuşmacı olarak katıldılar... Ferit Oğuz Bayır'ın torunu Prof. Dr. Özlem Yılmaz ve eşi Mehmet Yılmaz etkinliğe İzmir'den katıldılar. Yine Ankara'da bulunan Prof. Dr. Elif Ünsal etkinliğimize katıldılar.
- 9. 17 Kasım 2018 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı ÇYDD Ankara Şubesi Eğitim yönetiminin hazırladığı etkinlikte, ÇYDD Ankara Şubesi bursiyerlerine "Cumhuriyet ve Atatürk" konulu bir konferans verdi.
- 10. 22 Kasım 2018 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Öğretmenler Günü nedeniyle Kanal B televizyonunda Duygu Çalı'nın sunduğu Günce programına katıldı...
- 11. 24 Kasım 2018, Ankara Mv. ve CHP Genel Başkan Yardımcısı öğretmen Yıldırım Kaya vakfımızı ziyaret etti. Çalışmalarımız hakkında görüş alışverişinde bulunduk.
- 12. 24 Kasım 2018 Ulusal Eğitim Derneği tarafından düzenlenen ve Vakfımız başkanı Erdal Atıcı'nın da seçici kurulunda bulunduğu "Eğitim Onur Ödülü" tören yapıldı. Bu yıl ödül öğretmen, araştırmacı, yazar, Hüseyin Canerik'e verildi...
- 13. 26 Kasım 2018 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Batıkent Liderler Okulu etkinliğine katıldı ve Köy Enstitüleri üzerine bir sunum gerçekleştirdi.
- 14. 21 Aralık 2018 tarihinde Ankara'da Yücel'in Çiçekleri filminin galasına başkan ve yönetim kurulumuz katıldı.

22 Kasım 2018 tarihinde vakıf başkanımız Erdal Atıcı, Öğretmenler Günü nedeniyle Kanal B televizyonunda Duygu Çalı'nın sunduğu Günce programına katıldı...

24 Kasım 2018, Ankara Mv. ve CHP Genel Başkan Yardımcısı öğretmen Yıldırım Kaya, Öğretmenler Günü nedeniyle vakfımızı ziyaret etti.

Bize Gelen Kitaplar

1. “Bozkırda Serap” Veli Özsoy (Fakiri), İtalik Yayınları
2. “Durmayan Adam-Köy Enstitülü Hüseyin Dünder Kızılema Anlatıyor” Söyleşi: B. Sadık Albayrak, Tahir Şilkan, Özden Kızılema (Doğu Kitabevi)
3. “Işık Kansu-Cumhuriyet’te 40 Yıl Onurlu Yıl...”
”Hazırlayanlar: Kadriye Kansu, Akasya Kansu, Günay Güner, Mahmut Aslan, Sertaç Eş, Mehmet Coşkun, Taylan Özbay (Telgrafhane Yayınları)
4. “Aluçdağı” Halim Baki Kunter- 1943, Ankara (Kızılcahamam Halkevi Yayımı:1) Fotokopidir.
5. “1948-Köy Enstitüleri Spor Yarışmaları” Hazırlayan: Spor başı Sıtkı Şanoğlu (Fotokopidir)

Yitirdiklerimiz

1. Dursun Kut, Vakfımızın kurucu üyesi 1944 Aksu Köy Enstitüsü, 1946-1947 yılında Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsünde kapanış dönemine denk geldiği için bir yıl okuyabildi, Yüksek Teknik Öğretmen Okulu Yapı Bölümü (1926- 9 Ekim 2018)

Bağışlarınız için; Posta Çeki No:
524699

Ziraat Bankası Başkent Şubesi:

IBAN:

TR120001001683390292475016

1926 Antalya / Akseki İlçesi / Güzelsu Bucağı'na bağlı Karadere Köyü'nde doğdu,
1944 Aksu Köy Enstitüsü'nü bitirdi. İki yıl köy öğretmenliği yaptı. Yıkılış döneminde Hasanoğlan Yüksek Köy Enstitüsü'nde (1946-1947) bir yıl okuyabildi. Yüksek Teknik Öğretmen Okulu Yapı Bölümü'nü bitirdi. Köy okullarının yapımında yapı denetmeni olarak görevlendirildi. 1953 yılında arkadaşlarıyla birlikte Göller Bölgesi Köy Öğretmenleri Derneği'ni kurdu.
Bu derneğin yayın organı olan Demet Dergisi'nin sorumluluğunu üstlendi. DP iktidarı tarafından 1959'da Yozgat'a sürüldü. İstifa etti. Ankaradan Demet Dergisi'ni inatla çıkarmayı sürdürdüler.
27 Mayıs 1960'dan sonra Türkiye Öğretmen Dernekleri Milli Federasyonu Yönetim Kurulu'na seçildi.
Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) kurucuları arasında yer aldı. Fakir Baykurt'un genel başkanlığı döneminde, TÖS genel sekreteri oldu. İmece Dergisi'nin sorumluluğunu üstlendi.
"60 Yılda Basında Köy Enstitüleri", "Demetli Yıllar Tonguç'la, Yücel'le" adlı kitapları yazdı. Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı kurucuları arasında yer aldı. Denetleme Kurulu Başkanlığı'nı yaptı.
Öğretmenliğinin yanında
Örgütçülüğü, dik duruşuyla, insani özellikleriyle her kesimden insanın saygısını kazandı...
Arkadaşımız, dostumuz, ağabeyimiz, öğretmenimiz;

Sevgili
DURSUN KUT

9 Ekim 2018 günü üzerine düşen görevleri yerine getirmiş bir insanın huzuru içerisinde aramızdan ayrıldı.
Acımız sonsuzdur.
Biz öğretmenler ve ülkemizin demokrasiye inanmış aydınlık yüzleri; sizi ve sizin mücadelenizi unutmayacağız.
Sizi, sevgi ve özlemle anmaya devam edeceğiz...

Saim Açıkgöz, Prof. Dr. Mahmut Adem, Mutahhar Aksarı, İlhan Alkan, Dr. Niyazi Altunya, Hacı Angı, Erdal Atıcı, Nazım Bayata, Işık Baykurt, Arzu Bektaş, Yrd. Doç. Dr. Mehmet Bilir, Adnan Binyazar, Mehmet Budak, Mehmet Cimi, Erdal Çalı, Süleyman Çalışkan, Şekibe Çelenk, Orhan Çetindağ, Prof. Dr. Ali Demir, Mustafa Demir, Ali Dünder, Aldoğan Ekmekçi, Ali Nazmi Erdem, Zuhale Eren, Av. Ömer Erdoğan, Fethi Esendal, Prof. Dr. İsa Eşme, Mustafa Gazalcı, Mustafa Gökaya, Doğan Gülmez, Müge Gülses, Günay Güner, Nesrin Güngör, Prof. Dr. Tahir Hatipoğlu, Ekrem Kabay, Zeliha Kanalı, Mevlüt Kaplan, Prof. Dr. Cahit Kavcar, Fatih Kaymakçıoğlu, Prof. Dr. Yakup Kepenek, Ali Kınacı, Av. Sabri Kurt, Mustafa Onar, Enver Önder, Çetin Örgen, Av. Osman Öz, Tane Güral Özer, Ahmet Özer, Abdullah Özkucur, Nursel Ceylan Özsarıkaya, Mustafa Poyraz, Zarife Sakarya, Mehmet Sazak, Mustafa Şanlı, Güner Şengül, Birsen Sürmeli, Pakize Türkoğlu, Ahmet Usta, Sercan Ünsal, Prof. Dr. Güler Yalçın, Tahsin Yücel

KÖY ENSTİTÜLERİ VE ÇAĞDAŞ EĞİTİM VAKFI

Ulusal Eğitim Derneği tarafından düzenlenen ve Vakfımız başkanı Erdal Atıcı'nın da seçici kurulunda bulunduğu "Eğitim Onur Ödülü" töreni yapıldı.

Bu yıl Ulusal Eğitim Derneği Eğitim Onur Ödülü öğretmen, araştırmacı, yazar, Hüseyin Canerik'e verildi

Şiir Köşesi

Haşım Kanar (Yüksek Köy Enstitüsü öğrencilerinden)

KOŞU

Yıldız kayışı gibi sessiz,
Habersiz,
Hızlı bu koşu.
Biri bizden geçiren musikiye,
Uydurmuşuz ayağı.
Ne bu acele?
Nereye?
Rüya görüyor gibi.
Bakmağa vakit bulamadan geriye,
İşte geçiyor çocukluk.
Bir dakika daha durmadan.
Eli elinde,
Gençlik çekiyor onu kendine.

Şu kan kaynama,
Bir dakika daha devam etse.
Tatlılaşan kederler,
Zevkler içinde yüzerek koşuyoruz.
Rüzgâr mı itiyor bizi ileriye?
Bulanık.
Sisli,
Ölüme boyun boyuna dolanık ömür.
Geçiyorsun koşuyoruz...

(Köy Enstitüleri Dergisi, Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı yayımları)

Mithatpaşa Cad. 62/21 Yenışehir / ANKARA
Tel&Faks: 0312 425 24 68

Yayının Adı
Yayının Türü
Yayın Şekli
Yayın Sahibi
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Yayın İdare Adresi
E-Mail
Hazırlık
Baskı

Köy Enstitüleri
Yaygın Süreli Yayın
3 Aylık - Türkçe
Köy Enstitüleri ve Çağdaş Eğitim Vakfı Adına ERDAL ATICI
ALİ KINACI
Mithatpaşa Cad. 62-21 YENİŞEHİR / ANKARA
kevakfi@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / merdivenreklamtanitim@gmail.com
Merdiven Reklam Tanıtım / 0312 232 30 88